

KAPININ ARDINDAKİ SIR

“Çünkü...
İnanca korku
işlemez.”

Alara Uçar

GÖLCE
İLK GENÇ timas

İnsan Nasıl Mutlu Olur?

Eminim hepinizin aklından en az bir defa geçmiştir bu soru. Ve uzun uzun düşünmüşsünüzdür cevabın ne olabileceğini.

Evet biliyorum, hayat bazen karmaşık geliyor bana.

Farkındayım, bazen zorluklar da yaşıyoruz.

Bazen kimsenin beni anlamadığını düşünüyorum. Bazen ben de benim anlayamadığımı...

Bazen çok zeki olduğumu bazen de zekamın hiçbir şeye yetmediğini... Bazen çimenlerle kaplı bir tepeden aşağıya rüzgarla yarışircasına ve kıkırdarak koşuyor duygularım. Bazen çimenlere sırt üstü uzanıp gökyüzünü uzun uzun seyredesim geliyor. Öyle hiçbir şey yapmadan. Upuzun dut dalına asılmış salıncakta salındığımı

da hissettiğim oluyor. Hoop diye bir ileri bir geri giderken pat diye ipin çözüldüğünü düşünürken uykudan uyanıyorum. Bir rüyaymış meğer deyip tekrar uykuya dalıyorum; yüzümde kocaman gülümsemeyle.

Yani anlayacağınız epey karmaşık şeyler bunlar!

Ama. Eğer benim yaşadıklarımı yaşasaydınız, siz de mutluluğun tek bir yolu olduğunu bilirdiniz. Ve hiçbir zorluktan korkmazdınız.

Ben Meryem. On bir yaşındayım.

Belki beni önceden de tanıyorsunuzdur.

Belki de bu ilk karşılaşmamızdır?

Ben, bundan bir süre önce bir rüya gördüm.

Rüya deyip geçmeyin yalnız.

Gördüğüm rüya her şeyi baştan sona değiştirdi çünkü!

Âdeta lunaparkta bir hız treni gibi! Hızlı ve baş döndüren bir şekilde değiştim.

Her an yeni bir şey oluyor. Her an yeni bir şey öğreniyor insan. Koskocaman on bir senelik hayatımda birçok şey yaşadım; yaşamaya da devam ediyorum. Hepimiz gibi.

Her Şey geçen sene, doğum günümde baŐladı. Annem ve babamdan hediyeler, pastalar, partiler bekliyordum ama hiçbiri gerçek olmamıŐtı. Çok üzülmüŐtüm, çünkü sevilmediğimi düŐünmüŐtüm. Kalbimde müthiŐ bir ağırlık vardı.

Neysel. Gece yatağıma oturdum, ellerimi atımd, avucumun içine tüm kalbimi ve kalbimdeki ağırlığı koydum. "Allah'ım bana doğum günümde 'mutluluk' hediye eder misin?" diye baŐladım dua etmeye.

İŞte o gece hayatım değişti.

Canım Hz. Fatıma'yı gördüm önce. Yani Peygamberimizin kızını... Ayaklarım yerden kesildiğini hissettim. Unutulmaz bir andı benim için.

Benim elimden tuttu. Zamanda, zamansız bir yolculuğa çıktık.

Sonra O'nu gördüm.

Hz. Muhammed'i (s.a.v.)...

İŐil iŐil gözlerini, mis gibi kokusunu... Her insana nasıl yardım ettiğini, çocukları ne kadar çok sevdiğini... Gördüklerimiz, duyduklarım, hissettiklerimiz beni çok mutlu hissettirdi.

Ah anlatırken hl kalbim heyecandan yerinde duramıyor.

Benim canım canım canım; Biricik Peygamberim! Kalbimin en güzel yerine koydum O'nu.

İşte, bu rüyadan sonra hayatım tamamen değişti.

Ah ah; ne günlerdi ama!

Rüyadan o kadar etkilendim ki haftalarca rüyama geri dönmek için çabaladım. Ne çılgınlıklar yaptım, bir bilseniz!

Hatta, yaşadıklarımın sonra evimizin en sevimli ferdi olan kardeşimin ismini de "Muhammed" koydum, Peygamberime olan sevgim ve saygımdan.

Gördüğüm rüyadan sonra da tüm araştırmam, merakım, maceram Peygamberimi tanımak ve Allah'ın istediği gibi bir kul olmak üstüne. Ne kadar becerebildiğimi bilemiyorum elbette ama yine de tıpkı bir arı gibi çalışıyorum.

Bu konuya sonra döneceğim, merak etmeyin. Mutlu olmanın formülünü de zaten biliyorum, sizinle tekrar tekrar paylaşacağım.

Şimdi gündemimde önemli bir konu var: Yarın sahneye çıkacağım. Evet, tıpkı bir sanatçı gibi...

Peki neden sahneye çıkıyorum? Anlatayım da görün:

Aslında benim de hiç böyle bir planım yoktu ama her şey kendiliğinden gelişiverdi.

Bir gün okul çıkışında İhsan Öğretmen'le karşılaştık koridorda.

“Hah Meryem ben de seni arıyordum.”

“Buyurun öğretmenim.”

“Mezuniyet töreninde bir konuşma yapılması gerekecek, sen yapar mısın?”

“Nasıl yani öğretmenim, ben mi?”

“Evet canım.”

“Ne konuşması yapacağım?”

“Bir metin yazmanı istiyorum, mezun olmanın hissettirdikleri ile alakalı olabilir. Ya da insanlara söylemek istediğin bir şey varsa mesela, vermek istediğin güzel bir mesaj.

Yazı yazma ve okuma konusunda çok iyi olduğunu düşünüyorum canım kızım. Hemen yazmaya ve çalışmaya başla. Sonra ne yapacağımıza beraber bakalım. Sahnede kurulu bir slayt olacak. İstersen görsellerle destekleyebilirsin yazdığın makaleyi. Seni yansıtın ama muhakkak yazacağın her şey. En önemli kısım bu.”

“Öğretmenim yani, denerim tabii ama...”

“Deneme Meryemciğim, yap. Sana güveniyorum.”

“Tamam öğretmenim.”

Elbette bir yandan gururlanmıştım o kadar kişi arasından beni seçmesine. Bir yandan da korkmuştum, önümde en fazla bir ay vardı ve aşırı güzel bir şey yazmak istiyordum. Bir konsept düşünmeliydim.

Ne olabilirdi mesela? Aklıma bir anda yüzlerce saçma düşünce hücum etti.

Mesela annem harika ıspanaklı börek yapar onun tarifini versem? Olmaz.

Kardeşim ağladığında ona açtığım bir ilahi var, belki ondan bahsederim.

Sınava girecekler için bir motivasyon konuşması mı hazırlasam acaba? Ama o konuşmayı hazırlamak için beni kim motive edecek?

Ya da biraz daha havalı şeyler mi olsa? Mesela Ghandi'den alıntı yansıtabilirim perdeye. "Dünyada görmek istediğin değişimin parçası ol." gibi.

Derken aklıma dahiyane bir fikir geldi!

Krizleri fırsata dönüştürme konusunda ustayım bence. İhsan Öğretmenin verdiği görevi tam layığıyla yerine getireceğim.

Yehu! Ama şimdi uyumalıyım. Aklıma gelen şeyi şimdi söylemeyeyim, sonraya bırakayım.

3 2 1 Ve Perdeeee!

Su an elimde ne olsun isterdim biliyor musunuz?

Dünyanın tüm çiçeklerinden toplanarak oluşturulmuş bir buket.

Gül, menekşe, orkide, papatya, zambak.

Düşünsenize, koskocaman bir çiçek aranjmanı, kokuları birbirine karışmış, büyüleyici şekilde tam karşınızda duruyor.

Ya da gökyüzünden çeşit çeşit yıldız toplayıp onlardan taç yapmak isterdim saçlarıma. Işıl ışıl parlayan bir taç... Ne kadar havalı gözükürüm!

Ve bir zürafa ile oturup sohbet etmek istiyorum mesela. Konunun ne olduğu hakkında hiçbir